

Skal bera til uttan EEC-limaskap

EINKI annað — bert fullur feroyskur limaskapur í EEC kann tryggja okkum størri inntøkur og arbeiði í landinum. So vissur er sambandsformaðurin í seinastu leygardagsdimmu í EEC-søk síni.

HÓAST vit ikki kunnu taka undir við honum, kunnu vit ikki annað enn viðmerkna støðu hansara og harvið helst eisini sambandsins til møgulega tilknýti okkara við henda felagsskap.

SAMFELAGIÐ um at renna seg fast figgjarliga, sigur sambandsformaðurin og at landskassin til vanliga raksturinn má lána uml. 50 milj. kr. um mánaðin. Hvussu nógvur milj., vit mugu lána um mánaðin, er helst ógreitt sum frálíður, men fyri sambandið, sum undir seinasta landsstýri átti ein figgjarmálaráðherra, sum í tíð og ótíð plagdi at trína inn í allar feroyskar stovur við ófrættaðum øllum um, at henda ella hin mánaðin fóru ongar

lønir at verða avgreiddar av gjaldstovuni, kann talan neyvnan vera um nakra nýggjheit í so máta.

SAMFELAGIÐ knógvar enn undir tungum byrðum og útlitini fyri batum verða ikki øðrvísi enn tað, vit sjálvir megna at fáa upp at standa av meirvirking og øðrum. Sjálvsagt hevur marknaðurin tá størsta týðning — ikki minst hvat meira kanska kundi fingist fyri tey 80 prosentini av verandi framleiðslu, sum sambandsformaðurin nú sigur fer til EEC.

MEN veruleikin er jú tann, at vit lítlan ella ongan bata kunnu vænta okkum, um talan »næstan bert« skal vera um verandi framleiðslu, sum í EEC-høpi ikki verður mett nógv øðrvísi enn kaffiinnflutningurin frá ávísam fyrrverandi hjálandum, sum eins og vit eru bundin á hond og fót til framhaldandi at framleiða rávøru í so stóran mun, at umstøður ikki eru til framleiðslu av teimum mest neyðturvulgu matvørunum til egna nýtslu.

VÆL vita vit, at tað helst ikki hevði verið so knívsskorið fyri

nýggjum framleiðslum, gjørdust vit limir, men heldur ikki kundi sambandið beinanvegin tryggjað okkum óavmarkaðar nýframleiðslur, um vit bert gjørdust limir.

VIT eru samdir við sambandsformanninum í, at hógv skal vísast við figgjarlógini, at farast skal væl um samskipti okkara við aðrar ríkispartar, at veiðitrýstið á fiskastovnar okkara má minkast munandi nøkur ár og útvegir finnast fyri at keypa ískoytisfisk uttaneftir. Eisini eru vit samdir við sambandsformannin í, at støðutakan til samskipti okkara við EEC er neyðug — at vit mugu taka við avbjóðingini.

VIT RÆÐAST ikki avbjóðing, heldur ikki tær, ið vinnuliga standa fyri framman, og at døma eftir teimum vælsignisum, sambandið metir EEC at vera fyri okkum, halda vit sjálvsagt, at ikki limaskapur má sigast at vera eins stór avbjóðing — og henni taka vit gleðiliga við.

VIT, sum í hesum døgum hava upplivað, hvussu óheppin harmaskriving Dimmalættingar hevur verið fyri umdømi hjá

flogfelag okkara í donskum bløðum, kunnu ikki annað enn halda, at henda skriving sambandsformansins um viðurskipti okkara við EEC kann ávirka samráðingar okkara við EEC eins óheppisliga.

VIT hava tó valt at halda, at hesi møguliga óheppu árinini á samráðingarúrslitið ikki eru tilætlað og vóna samstundis, at vit samráðingarliga enn ikki eru so moynir, at øll vón um ein líkinda handilssáttmála er fokin.

ENN er fyri feroyingar ein verðuttanfyri EEC og enn eru í EEC kreftir, sum eisini unna smátjóðum livilíkindi sum iðnaðarlond. Kreftir, sum leggja so mikið meira í breiðasta møguliga fólkaliga samstarvið, enn bert at kroysta alt hetta inn í tolltabellir og statistikur, at gongd er við at koma á ta hugburðbroying, ið koma má, um EEC um nøkur fá ár ikki skal vera orsök til, at alt aftur er læst og fast í Europu.

ONGIN orsök er tí hjá okkum at leypa í blindum upp í EEC — heldur tvørturímóti.

sosigaley

Gula kortið

Dagblaðið skrivir í Oddagreini um gula kortið, Tummás Arabo gav Fólkaflakkinum:

Arabo gevur Fólkaflakkinum gula kortið! Og ikki nógmikið við tí — hann »langar nevan í borðið« og krevur formann Fólkaflaksins at standa skúlarætt! Og Sosialurinn fróist, slær seg farseiskt fyri bróstið og metir stórsnútaður, at »tað skal vera mark fyr, hvat ein kann finna seg í« — aftaná at hava klipt ein endu av einum av einum reglubroti úr Dagblaðnum uppi byrjanina av einum nýggjum, til tess at fáa (mis)nýtsluna av almennum stuðulspeningi hongda um hálsin á Arabo persónliga! Journalistiskt reinføri í hægsta potens! So ófatulig sannførdur um rættleikan og moralska meirvirðið í sínum egnu metingum eru

teir sostatt vordnir, at teir ikki bert behendinga gloyma og trúliga siggja burtur frá egnum mistøkum, men yvirbevisir um egnan frákleika ditte teir sær harumframt til altíð at meta seg sjálvar í parti við teimum »góðu kreftum« um í samfelagnum, og siggja alla andstöðu sum svik og samansvørging. Og er eingin »samansvørging« — so gita teir sær til hana.

Atlantsflog fer ikki av knóranum

Í sambandi við eina grein í danska blaðnum Børsen, har blaðið skrivaði, at Atlantsflog var illa fyri figgjarliga, skrivur Svend Aage Ellefsen m.a. í Dagblaðnum: Atlantic Airways fer ikki av knóranum, sigur lands-

stýrismáðurin.

Hann vísti á, at Atlantsflog er eitt nýstovnað felag, og at tað kostar at uppbyggja eina rutu. Men áðringar vísa greitt, at hóast flestu flogfeløg í heiminum í fjór og ár hava versnandi rakstrarúrslit, er støðan hjá Atlantic Airways batnandi.

— Atlantic Airways hevði eitt hall í 1989. Men í 1990 var raksturinn munandi betri. Felagnum toraði bert millum eina og tvær mið fyri at raksturinn svarði renturnar, sigur Svend Aage Ellefsen.

Føroyski skúlin danskur

Fjøltnir — blaðið hjá Meginfelag Føroyskra Studenta — skrivur m.a. um føroyska skúlan:

Skúlin í Føroyum er ikki føroyskur, men danskur

við lítum føroyskum ískoyti. Vit læra føroyskt mál, men hetta røkkur alt ov stutt. Veruleikin er at føroyski næmingurin — antin hann kemur úr fólkskúlanum, studentaskúlanum ella onkrum triðja — lítið og einki vit um føroyska søgu, samfelagsfrøði, náttúrufrøði, mentan, fólkalívfrøði osfr. Sum heild kunnu vit siga, at føroyska skúla-verkið, alt sum tað er, er aldansk. Alt gott at siga um danskur skúlar, men so kunnu feroyingar eins væl fara til Danmarkar at ganga í skúla. Tað kostar minni.

Danska skúladeildin í Føroyum má nidurleggjast beinanvegin, og ein føroyskur skúli setast á stovn. Hetta mugu vit áhaldandi arbeiða fyr, og ikki helma í, fyrr enn hin seinasti danski skúlin í Føroyum er stongdur.

Studentar og atkvøðurættur

Herfyrir skipaði MFS — Meginfelag Føroyskra Studenta — fyrir fundi, har atkvøðurætturin hjá lesandi uttanlands var á skránni. Millum aðrar vóru Óli Breckmann, lögtingsmaður og fólkatingsmaður, og Jákup Lindenskov, fólkatingsmaður, við á fundinum umboðandi landsstýrisflokknar. MFS hevur fleiri ferðir vist á tað skeiva í, at feroyingar, sum eru í lestrarorindum í Danmark, ikki hava valrætt heima í Føroyum. Hetta varð eisini gjørt á hesum fundinum, og eftir tí, politikararnir báðir høvdu at siga, tykist sum vend kemur í. Tað kann tykja ógvuliga løgið, at feroyingar skulu revsast

við at missa valrættin av tí at teir fara til Danmarkar at útbúgva seg, av tí at viðkomandi útbúgving ikki fæst í Føroyum. Sum skilt hevur MFS ongar atlanir um at gevast við stríðnum, og vísir m.a. á, at Føroyar eru einasta landið um okkara leiðir, sum tekur atkvøðurættin frá fólki, sum fer uttanlands at lesa.

Sagt verður, at talan er um einar 2000 nýggjar atkvøður, og hesum hava politikararnir sjálvandi stóra respekt fyrir.

